

sættes sammen med et Forslag til en Grundværdibeskatning.

Men der er ogsaa et andet Forhold, som gør det mærkeligt paa dette Tidspunkt at gaa til en Reform af denne Lov. Det oplyses i Loven, at disse gamle Skatter, som man nu ønsker forandrede, stammer fra 1857. Jeg gør opmærksom paa, at en Del af de københavnske Ejendomsskatter stammer fra 1861, saa der er ikke megen Forskel paa deres Alder. Københavns Kommune har imidlertid allerede for et Par Aar siden indsendt et Andragende til den høje Regering om en Reform af den københavnske Grundejendomsbeskatning. Hvad vilde nu være mere naturligt, end at disse Spørgsmaal toges op til samtidig Behandling? Det er utvivlsomt rigtigt, som den ærede første Taler (Hvidberg) sagde, at i dette Øjeblik hviler der vistnok omtrent ensartede Grundskatter paa Frederiksberg og i København. Hvad var mere naturligt, end at man tog hele dette Problem op til Undersøgelse og maaske skred til en fælles Skatteordning for disse to Byer samtidig? Det Forhold, som nu eksisterer, at der indenfor en By ligger en anden By med over 90,000 Indbyggere, kan antagelig ikke vedblive at gaa i det lange Løb. Det er jo saaledes i dette Øjeblik, at København og Frederiksberg Kommuner kontraherer om fælles Vandforsyning, fælles Kloaker, at de dækker hinanden kontraktmæssig i Tilfælde af Brud paa Elektricitetsværkerne, at København har Koncession paa at køre med Sporvogne paa Frederiksberg og Frederiksberg har Koncession paa at køre med sine Vogne i København, at man bruger fælles Spor og fælles elektriske Ledninger, kort sagt, der er i dette Øjeblik en Mangfoldighed af Berøringspunkter mellem disse Byer, og der maa ganske naturligt være det som Følge af Byernes Beliggenhed, den ene indenfor den anden. Det vilde derfor ogsaa være højst rimeligt, om man overhovedet ikke beskæftigede sig med denne Sag, før man samtidig efterkom de Anmodninger, der er kommet fra den større Kommune, om ogsaa at tage dens Ejendomsbeskatning op til Undersøgelse, og saa søgte at finde et fælles Grundlag. Derfor kan jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke som den sidste ærede Taler (Vejstrup) være med til at arbejde paa en lykkelig Fremme af dette Forslag. Jeg har desværre nogen Grund til at tro, at Flertallet i denne Sal ikke vil imødekomme de Ønsker, som det meget store Mindretal i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har fremsat. Principielt synes jeg, at det vilde være rimeligt, at

disse to Byers Beskatningsforhold med Hensyn til Grundejendomme bliver ens, saaledes at det ikke skal volde Kvaler og Omstændigheder, hvis der en Gang paa en eller anden Maade under en eller anden Form skete en nærmere Sammenslutning mellem de to Byer. Jeg minder om, hvorledes København i sin Tid ved Indlemmelsen af Sundby, Valby og Brønshøj maatte kapitalisere den forøgede Skattebyrde, som de daværende Grundejere vilde komme til at bære. Det vil der formentlig ikke blive Tale om i Fremtiden, fordi som sagt Skatterne i dette Øjeblik vel omtrent er ensartede i de to Kommuner. Jeg synes, at der er saa uendelig mange Ting, der som Følge af Byernes Beliggenhed og det nære Samkvem imellem dem maa bevirke, at disse Ting løses samtidig, og derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke anbefale Forslaget til Fremme paa det nuværende Tidspunkt.

Paa dette Tidspunkt af Forhandlingen indtog første Viceformand (Hage) Formandspladsen og gav Ordet til

Indenrigsministeren (Jensen-Sandrup): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Hvidberg) gjorde opmærksom paa, at der i denne Sag nok kunde være enkelte Ting, om hvilke der maaske kunde være Tvivl. Navnlig mente det ærede Medlem at vide — og det er rigtigt nok —, at hos Grundejerne er der et stærkt Ønske om ikke at komme saa højt op med Promillen, som her er foreslaaet, nemlig 5,65, men derimod at nøjes med 5. Det glæder mig, at det ærede Medlem dog var enig i, at der ikke var Grund til at imødekomme Grundejernes Ønske paa det Omraade, men fandt det rigtigt, at Promillen bliver 5,65. Derefter gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at den Fritagelsesbestemmelse, der er vedrørende mindre Arealer, maaske ikke alene forsvandt efter dette Lovforslags Vedtagelse, men at disse smaa Arealer endog paa en Gang vilde faa en meget stor Skat straks, forudsat at Arealerne som Følge af, at de egnede sig til Bebyggelse, vilde blive vurderede ret højt til Ejendomsskyld. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i sin Betragtning. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke helt sikker paa, om de Overgangsbestemmelser, som ellers gælder, ogsaa kommer til at gælde for ubebyggede Ejendomme, men jeg skal være villig til i saa Henseende sammen med det Udvalg, jeg forstaar bliver nedsat, at se nærmere derpaa. Jeg kan ikke indse, at der vilde være noget til Hinder for, at Overgangsbestem-